

for demokratiet – det har andre også nævnt, og SF har selv været inde på det tidligere – og vi må jo sige, at det par måneder, der er gået siden den forespørgsel, meget kraftigt har understreget behovet for at tage en debat som den, vi har i dag.

Jeg vil også sige, at diskussionen her i salen er en forlængelse af det samråd, som vi havde i eftermiddag med økonomiministeren, og hvor vi diskuterede følgerne af krakket med Barings Bank, og hvad man eventuelt kunne gøre for at forhindre, at vi skulle se flere af den slags krak, herunder, at vi måske kunne forhindre, at danske banker blev involveret i den slags krak.

Efter at have hørt økonomiministeren må man jo desværre sige, at debatten her som den tredje i rækken altså bliver lige så nytteløs som de to foregående. Det er for mig ikke helt indlysende, hvorfor økonomiministeren ikke vil gøre noget som helst – det er der måske en grund til, således som hr. Bjørn Elmquist var inde på; det ved jeg ikke – vi skal bare opføre os på den måde, som spekulanterne mener er ansvarlig!

Jeg forstår altså ikke, at man i fuldt alvor heroppefra kan sige: Det er o.k., at renten stiger fra 6 til 9 pct., for det er jo bare dem, der forvalter de store formuer, dem, der har pengene, dem med de store pensionskasser, der beskytter værdien af deres pengetanke. Jamen halløjsa, hvor venligt! Disse mennesker – som nu altså bare gør deres arbejde, og jeg er ligeglad, hvad vi kalder dem – mente altså lige pludselig, at med et udgangspunkt i begyndelsen af 1994 i en realrente, dvs. renten minus inflation, på 3-4 pct. var de nu berettigede til at hæve det dobbelte i slutningen af 1994.

Jeg synes ikke, man under nogen omstændigheder kan mene, at det bare er helt o.k. For almindelige mennesker betyder det altså en huslejestigning på mange hundrede kroner om måneden, og det kan sådan set ske i løbet af ganske få dage.

Vi støtter altså beslutningsforslaget. Men vi kan godt se et lille problem i det, og det er, at SF i bemærkningerne måske begrænser sig lige vel meget til et bestemt skatteforslag, hvor alle betydende finansielle centre i verden skal være med til at gøre en indsats. Jeg er bange for, at det vil tage for lang tid: Først skal vi overbevise Folketinget om, at der skal gøres noget, og dernæst er der mange andre, der skal overbevises. Jeg synes ikke, vi kan lade spekulanterne fortsætte i så lang tid, som dette desværre nok vil tage. Derfor synes jeg, vi under debatten skulle se på, om der er andre instrumenter.

Jeg vil dog lige understrege, at den lille bitte kritik af SF's forslag altså ikke gør, at jeg er enig i de mange tekniske indvendinger, som er kommet fra de forskellige ordførere, bl.a. indvendingen om, at afgiften vil være en belastning for varehandelen. Det har vi været inde på før, og jeg synes, vi bør kunne få nogle meldinger fra dem, der siger, at det er sådan. Indfører man en afgift på nogle få promille, vil den ikke have nogen som helst betydning for varehandelen. Men de, der har gearret deres investering til det tyvedobbelte, får altså en tyvedobling af promilleafgiften på den investerede krone eller dollar, og det er noget, de kan mærke, da de jo ofte spekulerer i en fortjeneste på meget små marginer.

Hr. Kim Behnke tilbyder så at flytte til en sydhavsø med en computer, og det er han for mit vedkommende helt velkommen til; han skal ikke høre en eneste indvending fra mig. Men at det skulle betyde, at vi ikke kunne gøre en indsats imod spekulanterne, er jo helt ved siden af: Vi skulle bare sørge for at få i hvert fald de betydelige finansielle markeder med under nogle fælles regler. Det ville nemlig betyde, at alle reelle transaktioner ville kunne gennemføres på disse markeder med fuld effektivitet. Og alt det, som økonomiministeren understreger er så vigtigt i forbindelse med de finansielle markeder, ville kunne lade sig gøre. Bare der er enighed mellem USA, Japan og EU, så er den hjemme. Så kan spekulanterne lege med hr. Kim Behnke på deres lille ø. Værsgo!

Det blev også sagt, at det ville blive meget bureaukratisk. Jamen det er jo noget pjat. Alt dette foregår under meget nøje kontrol, og det gør det selvfølgelig, fordi købere og sælgere vil være sikre på, at alle ved, hvad der er handlet, og hvad der ikke er handlet. Derfor sker det jo også på den måde, at det hver eneste dag gøres op på clearingcentraler rundt om i verden, hvad der er handlet for den ene vej og den anden vej. Det kan lade sig gøre; selvfølgelig kan det det! Man skal bare bede disse clearingscentraler om at oprette en elektronisk post et eller andet sted; så er der orden på det.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg hørte, at Socialdemokratiet og hr. Bjørn Elmquist var åbne over for at gå ind i en diskussion om, hvad der eventuelt kan gøres, måske ikke i form af en forespørgselsdebat, men måske så i en høring i Det Politisk-Økonomiske Udvalg, hvor vi sørger for at se på, hvad der eventuelt kan gøres, hvis vi kan blive enige om det. Jeg vil i hvert